

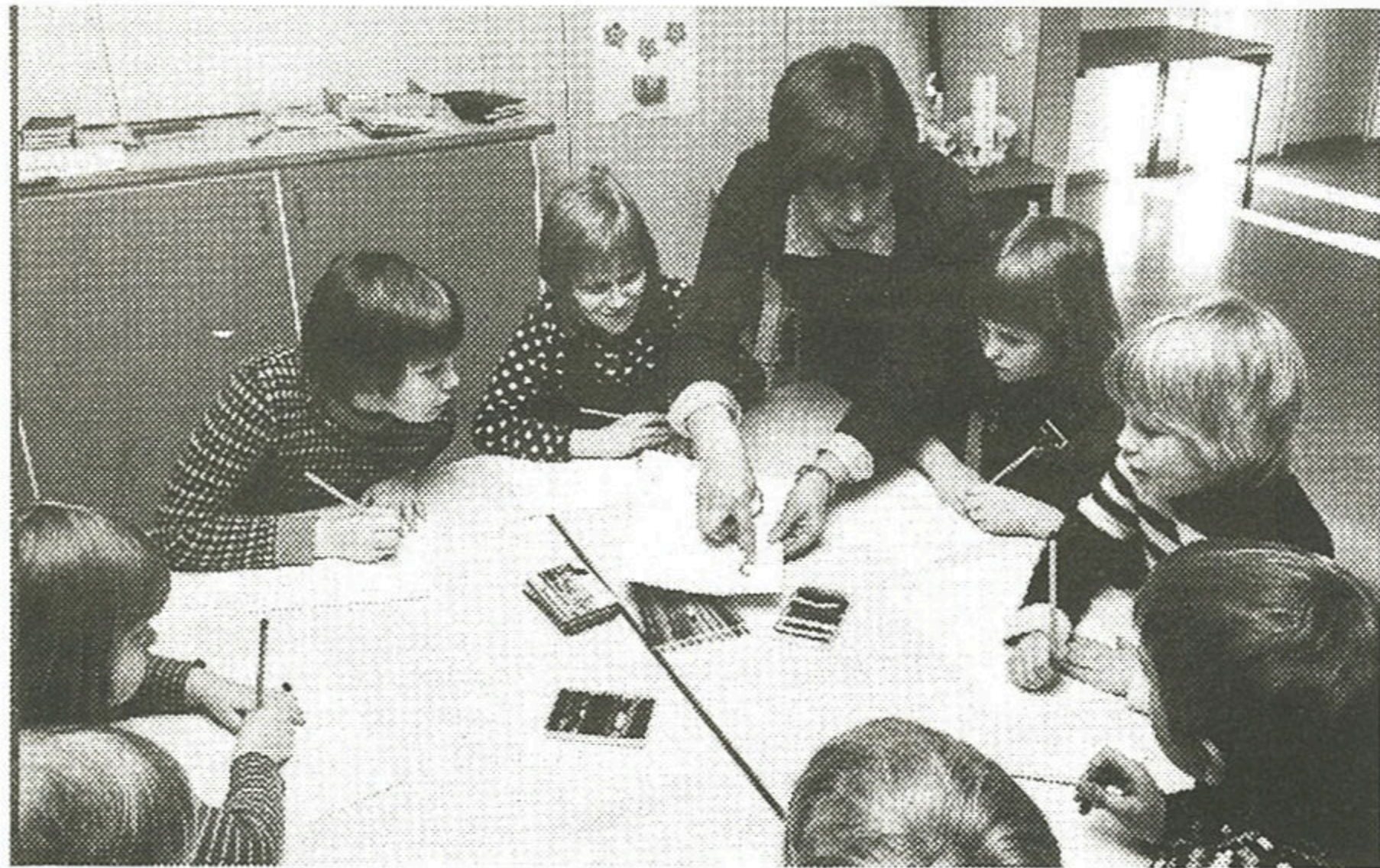

PORIN KIRKKOSANOMAT

Kevätnumero

Ryhmäjulkaisu jokaiseen kotiin Porissa

1 • 1978

Länsi-Porin seurakunnassa on innokkaita pyhäkoululaisia. Preiviikin seurakuntatalossa kokoontuu pyhäkoulu sunnuntaisin seurakuntasisar Laina Lakson joh-

tamana. Pyhäkoulussa lauletaan, leikitään ja välillä kuunnellaan hiljaa mitä opettajalla on kerrottavana.

Pyhäkoulu on taas tulossa

Pyhäkoulu on löytänyt paikkansa lasten jumalanpalveluksena. Kolmasosa maamme pyhäkoululaisista on yli 10-vuotiaita. Rippikoulua lukuunottamatta mitään ikäryhmää ei koota yhtä tehokkaasti seurakunnan toiminnan piiriin kuin päiväkerhoikäisiä, 4–6 -vuotiaita. Kristillisen kasva-

tuksen painopiste on kodissa.

Suomen Pyhäkouluyhdistys, kirkon lapsityön palvelujärjestö viettää kulvana vuonna 90-vuotisjuhliansa. Vuoden teema on lapsen vuoksi – juhluvuosi. Juhla merkitsee Pyhäkouluyhdistykselle entistä tiiviimpää työtahtia, pyrkimystä entistäkin te-

hokkaammin tukea paikallisseurakuntien lapsityötä.

Pyhäkoulussa on kysymys seurakunnan perustehtävästä. Tällä hetkellä ei ole olemassa mitään syytä, mikä estäisi ajattelemasta myönteisesti pyhäkoulun tulevaisuudesta. Näin sanoo Pertti Luumi, Pyhäkouluyhdistyksen pääsihteeri.

Suomessa on tällä hetkel-

lä n. 120.000 pyhäkoululaista ja 15.000 pyhäkoulunopettajaa. Pyhäkoululaisten määrä laski 1960-luvulla voimakkaasti. Nyt lasku on hidastunut ja juhluvuoden odotetaan jopa kääntävän määrän jälleen nousuun.

Pyhäkoulu on yhä selvemmin löytämässä oman paikkansa lasten jumalanpalveluksena. Pyhäkoulu sekä oh-

jaa lasta sunnuntaiseen jumalanpalvelukseen että toteuttaa seurakunnan kasteopetusvelvollisuutta.

Pääsihteeri Luumi pitää tärkeänä kirkkomme herätysliikkeiden pyhäkoululle antamaa tukea. Herätysliikkeiden piirissä on arvostettu pyhäkoulua. Osa pyhäkoulunopettajista on herätys-

Jatkuu siv. 4

Palvelukeskus on valmis

Seurakuntien palvelukeskusta viimeistellään. Taloon ovat jo liikkeet ja Päivänummen harjaantumiskoulu muuttaneet, seurakuntien yhteisten työmuotojen keskustointilat otetaan käyttöön kevään aikana. Kirkkosanomat esittelee palvelukeskuksen seuraavassa numerossa.

Tässä numerossa

- kerromme mm. seurakuntien naistyöstä ja yhteiskunnallisesta työstä
- Pormestarinluodon laskiaisesta (kuva)
- kahden kirkkokunnan pääsiäisestä ja Porin seurakuntien pääsiäisenvietosta
- jalkapauussa ovat tällä kertaa Meri-Porin kanttorit

Kirkkosanomat, Pori 15. 3. 1978

Ei herroina halliten

Kysymys vallasta ei ole polttava vain yhteiskunnassa, politiikassa ja etujärjestöissä. Myös kirkon piirissä on käytettävä valtaa. Tätä valtaa käyttävät seurakunnissa kirkkovaltuusto, kirkkoneuvosto, seurakuntaneuvostot, johtokunnat ja määrätyissä rajoissa myös virkamiehet ja muut työntekijät.

On kuitenkin muistettava, että valta ei ole itsetarkoituksellinen. Se ei saa olla kenenkään itsekkäiden ja kunnianhimoisten pyyteitten kohteena, ei luottamushenkilöitten enempää kuin virkamiestenkään. Väärästä vallanvoittelusta varoittaa meitä seurakunnan Herra sanoessaan: "Te tiedätte, että kansojen ruhtinaat herroina niitä hallitsevat ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Näin älköön olko teillä keskenänne, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne." (Matt. 20: 25-26) Jos vallanhimo ja vallan väärinkäyttö on tuomittavaa jo maallisessa yhteiskunnassa sitä häpeällisempää se on kristillisessä seurakunnassa.

Seurakuntaneuvostojen ja johtokuntien tehtävä valankäyttäjänä on kahdenlainen. Toisaalta niiden tehtävänä on johtaa ja kontrolloida niihin alistussuhteessa olevien työntekijöiden toimintaa. Mutta toisaalta ne ovat olemassa tukeakseen ja kannustaakseen monesti heikkoutensa ja osaamattomuutensa tuntevaa työntekijää. Jos luottamushenkilöt näkevät ensisijaiseksi tehtäväkseen vain kontrolloinnin ja unohtavat tukemisen, silloin he käyttävät valtaansa väärin. Voidaksemme täyttää tehtävämme valankäyttäjinä meidän on usein syytä lukea, mitä Pietari kirjoittaa seurakunnan hallinnosta: "Kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta, ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina." (1 Piet. 5:2-3).

Paasto

Elämme paastonaikaa. Seuraamme Vapahtajan tietä ylös Jerusalemiin, yksinäisyyteen, kärsimykseen ja kuolemaan. Kristuksen tie oli luopumisen tie – ihmisten mielisuosio vaihtui kansan "ristiinnaulitse" huutoihin, opetuslasten läheisyys tuskalliseen yksinäisyyteen Getsemanessa ja lopulta ristillä taivaskin sulkeutui. Jeesus huusi: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit" ja samastui ihmisen tuskaan ja yksinäisyyteen niin syvästi, että Hän koki helvetinkin meidän puolestamme.

Paasto on luopumista. Luopuminen näkyy paaston aikana kristikunnan keskellä liharuoasta luopumisena, elämäntapojen yksinkertaistamisena, hiljaisuuteen vetäytymisenä ja jumalanpalveluselämän pelkistymisenä.

Lama on pannut monet keskellämme luopumaan ei vain elintasosta, vaan elämän perusedellytyksistä: työstä, riittävästä ravinnosta, terveestä itsetunnosta, jonka työ ja siitä saatu riittävä ansio antaa. Monien ihmisten perusturvallisuus on järkkynyt. Ihmissuhteet ovat kiristyneet. Elämä on pohjalukemilla. Monet elävät pakollista paastoa keskellämme.

Millainen haaste paasto on kristilliselle seurakunnalle ja sen yksityisille jäsenille? Saksalainen pappi Dietrich Bonhoeffer kirjoittaa vankilakirjeissään myötäkärsimisestä: "Kristus kantoi kaikkien ihmisten kaiken kärsimyksen omassa ruumiissaan omana kärsimyksenään – ja hän otti vapaasti sen kantaakseen. Me emme ole Kristus, mutta jos tahdomme sydämen avaruudesta toimiaksenne vastuunalaisesti ja ollaksemme vapaita, kun hetki koittaa, kohtaamaan vaaraa tuntien sellaista aitoa myötätuntoa, mikä ei nouse pelosta vaan Kristuksen vapahtavasta rakkaudesta kaikkiin kärsiviin". Kristittyjä ei kutsu luopumiseen ja myötäkärsimiseen se, mitä he kokevat omassa ruumiissaan, vaan se mitä kokevat lähimmäiset, joiden puolesta Kristus on kärsinyt.

Keitä ovat ne lähimmäiset, joihin kirkko tänään samaistuu? Keneen sinä samaistut? Millaista elämäntapaa ja -laatua etsimään ja opettelemaan paaston aika meidät yhdessä haastaa? Jeesuksen osoittama tie on nisunjyvä tie, vapaaehtoisen luopumisen ja elämän löytämisen mahdollisuus.

Kysymyksiä ja vastauksia

Teljän kirkossa on kysymyslaatikko, johon seurakuntalaiset voivat tiputtaa nimettömät kysymyksensä, jotka koskevat

lähinnä uskonelämää. Kysymyksiin pyritään vastaamaan erikseen ilmoitettavassa seurakuntatilaisuudessa.

Uolevi Kotilehto

Kalervo Mustonen

jalkapuuassa

Meri-Poriin saatiin vuoden alusta lukien vakinaiset kirkkomuusikot, Reposaaren seurakunta sai lisäksi nuorisotyöntekijän. Esittelyssä ja tentattavina ovat tällä kertaa Pihlavan kanttoriurkuri Kalervo Mustonen, joka tuli Poriin Vilppulasta, sekä kanttorinuorisotyojohtaja Uolevi Kotilehto, jonka edellinen työpaikka oli Valtimon seurakunnassa.

1. Mitä toivot työltäsi seurakunnassa?

Uolevi: Että täyttäisin sen tarpeen, mitä kanttorilta odotetaan seurakunnassa. Toivon, että seurakuntalaiset enemmän osallistuisivat yhteiseen toimintaan. Etenkin miehistä ja nuoremasta väestöstä on pulaa musiikkitoiminnassa. Johtuneeko nykyään miesten saamattomuudesta vai eikö "Räpsöissä" ole miehiä lainkaan, kun tiistain kuoroharjoituksissa on ollut vain kolme paikalla? Lapsikuoromme on mukavassa alussa, nuorisokuoroa vielä toivoisin. Puhaltimiakin on käytössä, kunhan soittajia löytyisi.

Kalervo: Toivon, että pystyisin herättämään innostusta laulu- ja soitinyhteyksiin. Esitän mielelläni urku- ja pianomusiikkia seurakunnan tilaisuuksissa, sikäli kuin sitä toivotaan.

2. Mikä on tärkeintä työssäsi?

Uolevi: Laulun ja soiton kehittäminen seurakunnassa sekä musiikki-innostuksen lisääminen. Sanan levittäminen musiikin välityksellä.

Kalervo: Kaikki työ on tärkeää, ensisijaisesti jumalanpalvelus- ja hautausmusiikin huolellinen esittäminen.

3. Millä tavoin edistäisit virrenveisuuta seurakunnassasi?

Uolevi: Tarkoituksena on järjestää virsi-iltoja, kesällä kortteliveisuut. Kirkkokuoro, lapsikuoro ja mahdollisuuksien mukaan myös säestysinstrumentteja olisi näissä tilaisuuksissa mukana.

Kalervo: Tietenkin voisin pitää erillisiä virsiharjoituksia, mutta tiedän kokemuksesta sen onnistuvan paremmin muun seurakuntatyön yhteydessä.

4. Mitä teet viihtyäksesi Porissa?

Uolevi: Viihtyvyydestä pitää työ huolen ja myös harrastuksesta, koska musiikki on koko perheemme harrastus. Vaimon lisäksi pöydän ympärillä ovat 6- ja 3-vuotiaat vilkkaat pojat, jotka takaavat, ettei aika tule kovin yksinäiseksi. Toimin myös nuorten parissa. Täällä taitaa olla "lännen" paras nuoriso. Aina-kin tähän asti tutuiksi tulleet ovat sen osoittaneet käytöksellään ja toiminnallaan.

Kalervo: Kuuntelen paljon musiikkia radiosta ja levyiltä. Käyn myös mielelläni konserteissa, sikäli kun aikaa riittää. Olen perheetön ja lähiomaisenikin asuvat kaukana. Sisareni dipl. pianisti Merja Kontinen opettaa Kuopion musiikkiopistossa, ja äitini on musiikinopettajana Tampereella. Eläkkeellä oleva isäni on kanttori.

72 vuoden perinne herännäisjuhlilla Porissa

Vuonna 1906 kokoontui Länsi-Suomen rukoilevaiskansan ensi kerran yhteen. Maamme ensimmäiset Herännäisjuhlalat pidettiin tällöin Porissa.

Ensi kesänä 7.-9. 7. 78 vietetään Porissa jälleen Herännäisjuhlia. Keskuspaikkana on Keski-Porin kirkon välitön ympäristö ja kirkko. Arkkikiipisa Si-

mojen johdolla kolmekymmentä rukoilevaiskansan saarnamiestä ja pappia julistaa sanomaa ristiinnaulitusta Jumalan Pojasta kymmenessä eri tilaisuudessa. Päivien tunnuksena on "Ylistystä armosta". Juhlan järjestelyistä vastaavat Eurajoen kristillinen opisto sekä Porin seurakunnat.

Pääsiäisen sanoman äärellä

Lapsuuden mielikuviin liittyy kirkas ja aurinkoinen pääsiäinen. Silloin hanget hohtivat, aurinko lämmitti pajunkissojen valkoista silkinukkaa, räystää tippuivat – ja valo ja lämpö voittivat pimeän ja kylmän. Vanhat ihmiset sanovat, että pääsiäisenä aurinkokin tanssii Jeesuksen ylösnousemuksen kunniaksi.

Elämme pääsiäisen odotuksessa. Pääsiäinen on kristikunnan suurin ilojuhla. Jeesus elää. Hän on noussut ylös. Tämän ilosanoman julisti enkeli Jeesusta etsiville ihmisille.

Me pidämme joulua useinkin vuoden pääjuhlanä, ja pääsiäisajastakin monet kokevat pitkäperjantain varsinaista pääsiäistä tärkeämmäksi. Kristillinen uskomme perustuu kuitenkin Jeesuksen ylösnousemukseen. Paavali sanoo, että ellei Kristus ole noussut kuolleista, meidän julistuksemme ja uskomme on turhaa ja me olemme vielä synneissämme.

Meidän pelastuksemme perustuu siihen, että Jumala on tullut ihmiseksi, että Jeesus on kuollut meidän syntiemme tähden. Mutta ilman ylösnousemusta, ilman pääsiäisen evankeliumia me kuljemme Golgatalle ja Jeesuksen haudalla turhaan häntä etsimässä. Sen tähden pääsiäinen on ilon, riemun ja valon päivä. Jeesus voitti kuoleman ja vapautti ihmisen synnin ja kuoleman kahleista.

Jumalan rakkaus tulee pääsiäisen tapahtumissa osaksemme niin valtavana, että monesti on vaikea uskoa: on joku joka rakastaa niin paljon.

Moni meistä elää niin kuin elämässä ei olisi mitään toivoa ja tarkoitusta, niin kuin ei olisi anteeksiantamusta ja lupaa tulla Jumalan luo sellaisena kuin on. Mutta me saamme tulla ja me saamme uskoa syntimme anteeksiannetuiksi. Jeesuksen sovintoveren tähden saamme elää armahdettuina syntisinä. Pääsiäisenä vuotavat Jumalan armon räystäät.

Kevät on luomakunnassa kesän merkkien esiinpuhkeamisen aikaa. Kuten kuollut luonto herää uuteen elämään, samoin Kristuksen ylösnousemuksessa avautuu uusi elämä.

Moni odottaa pääsiäistä vuositain toistuvana juhla-aikana, joka tuo sopivaa virkistystä pitkään kevääseen. Tällainen pääsiäinen menee kuitenkin pian ohi, viimeistään silloin, kun raihuho mustuu, pääsiäiskukat lakastuvat ja maljakkoon nohtuneet pajunoksat alkavat tehdä lehtiä.

Pääsiäinen ei ole vain muistopäivä, jota vietetään kerran vuodessa, vaan sen sanoma on todellisuutta joka päivä ja joka hetki. Jeesus elää. Golgatan voitto merkitsee elämän voimien murtautumista meidän arkeemme, meidän voimattomuutemme. Sen tähden pääsiäisemme jatkuu juhlan jälkeenkin. Jeesus tulee mukaamme elämämme arkisille teille, sinne, missä kiire ja työ meitä odottaa ja missä meidän on käytävä jokapäiväistä elämän taistelua. "Koska minä elän, niin tekin saatte elää!"

Salme Ahlamo

Pormestarinluodossa tempaistiin lasten hyväksi

Laskiaistiistain kireästä pak-kassäästä huolimatta kokoon-tuivat Pormestarinluodon "pientenhousten kuluttajat" yhteen mittelemaan kirkkaim-mista mitaleista hiihtokilpai-lussa. Aluetoimikunnan järjes-tämän tempauksen huoltojouk-koina toimivat lasten vanhem-mat. Olihan ohjelmassa toki muutakin kuin hiihtokisa. Oli arvontaa, tarjoilua, koiraval-jakkoajelua ja papin sana. Seu-rakunta oli näkyvästi esillä ja lähion väki kiitettävästi liik-keellä. Tästä on hyvä ponnistaa eteenpäin seurakuntatyössä.

Tempausta suunnittelemassa olivat myös Erkki ja Sinikka Molkkari, jotka ovat olleet ly-hyen ajan myös aluetoimikun-nan työssä mukana. He ovat asuneet Pormestarinluodossa vähän yli neljä vuotta ja viihty-vät siellä melko hyvin. Alue on heidän mielestään väljästi ra-kennettu ja lapsille on jäänyt leikkialueita. Leikkipaikat ja

autojen parkkitilat on sijoitettu erikseen. "Pormestaria" on heidän mukaan myös hyvät lii-kenneyhteydet kaupunkiin. Kielteisenä asiana he näkevät muutamien tärkeiden palvelu-jen, kuten postin ja pankin puuttumisen alueelta. Molkka-rit kertoivat, että he ovat ehti-neet solmia lukuisia tuttavuus-jopa ystävyys-suhteita muihin asujiin. Lapset, Mervi 6 v., Ter-hi 4 v. ja Virpi 3 v., ovat myös löytäneet oman toveripiirinsä.

Yhteistä toimintaa Pormesta-rinluodossa on varsinkin kesäi-sin, jolloin pelataan lentopal-loa. Jokaisesta kerrostalosta on oma joukkue ja taistelu alueen mestaruudesta on tärkeä. Seu-rakunta on Erkki ja Sinikka Molkkarin mielestä järjestänyt paljon tilaisuuksia ja monimuo-toista toimintaa, joista mainit-takoon lasten päiväkerhot, py-häkoulu, tyttö- ja poikakerhot, hopeakerho sekä erilaiset piirit. Lisäksi seurakuntakodissa jär-

Aluetoimikunnan järjestämän tempauksen ohjelmassa oli ensi kertaa myös nappulahiito alle kou-luikäisille. Erkki ja Sinikka Molkkari puuhailivat järjestelytehtävissä, mutta ehtivät toimia myös "kotijoukkojen" huoltoryhmänä.

jestetään kerran kuukaudessa jumalanpalvelus ja melko usein myös seurakuntailta. Keski-Porin seurakunnan alainen aluetoimikunta järjestää erilaisia tempauksia sekä teema- ja kes-kusteluiltoja. Syksyllä pidettä-västä kuntotempauksesta ja laskiaisriehasta on tullut jo pe-rinne. Nyt järjestettiin ensi ker-

ran myös nappulahiidot alle kouluikäisille. Toimintaan osal-listuminen voisi Molkkarin mielestä olla vieläkin vilkkaam-paa. Esimerkiksi viime syksynä järjestetyt kasvatusta koskevat illat kiinnostivat perin harvoja alueen lukuisista lapsiperheis-tä, vaikka luennoitsijoiksi oli saatu hyviä asiantuntijoita.

Mielestämme aluetoimikunta on yhdistävä tekijä seurakunta-laisen ja seurakunnan välillä. Sen tarkoituksena on saada seurakunnan jäsenet enemmän kiinnostumaan seurakuntansa toimintamuodoista. Me koem-me toimikunnan työn tarpeelli-sena ja kiinnostavana, kertoi-vat Sinikka ja Erkki Molkkari.

Yhteiskunnallisen työn toimikunta aloitti

Viime vuoden lopulla perus-tettiin Porin seurakunnalle yh-teiskunnallisen työn toimikun-ta, joka aloitti toimintansa tä-män vuoden alussa. Se on kirk-koneuvoston toiminnallisen ja-oston alainen, ja siihen kuulu-vat osastopäällikkö Kauko Fri-man, opetusneuvos Irja Kärk-äinen, lehtori Liisa Purho, maanviljelijä Kauko Säämäki, talousneuvos Arvi Ylönen sekä toimikunnan sihteeri Pekka Kajala ja puheenjohtaja Rauni Rautavuori.

Miksi uusi työmuoto

Liian moni jää seurakunnan perinteisen toiminnan ulkopuo-lle. Me kaupunkisuomalaiset olemme tulleet toissapäivänä metsistä ja eilen pelloilta. Maalla kirkko näkyi toisin kuin kerrostalojen yli niukin naukin. Nopeitten muutosten ja teknis-tyneen työn keskellä ihminen on usein turvaton, vieraantu-nut, yksinäinen. Läheinen, hy-väksyvä, ongelmista tukeva yh-teisö on jokaiselle tarpeen. Us-ko luo turvallisuutta. Tarvitaan seurakuntaa. Sen on etsittävä uusia teitä ihmisten luo.

Yhteiskunnallinen työ on tar-peen myös seurakunnan sisällä. Proteettallinen julistus ei saa seurakunnassa vaieta. On noustava puolustamaan heik-koa, on nähtävä epäoikeuden-mukaisuus. Seurakunnalle kuu-luu unelma: jospa "olsi sinun rauhasi niin kuin virta ja van-hurskautesi kuin meren aallot". Seurakunta ei voi olla suolana yhteiskunnassa tuntematta sitä ja kantamatta siitä vastuuta.

Vastustusta

– Mutta eikö tässä tuoda po-litiikkaa kirkkoon, kuuluu pe-lättävän. Pelkääjän mielessä kangastelee kuva kirkosta, jos-sa hoidettaisiin vain ihmisen uskonelämä. Muut asiat kuulu-vat muualle.

Rajanveto ei vain ole helppo, jos edes mahdollinen. Jumalan sanan kuulija alkaa miettiä

myös eettisiä kysymyksiä: mikä on Jumalan tahto minun elä-mässäni, suhteessani toisiin, yhteiskunnassa. Ja hump, siinä sitä olet keskellä politiikkaa. Ei sitä voi hoitaa vain seurakun-nan ulkopuolella. Jumalan tah-toa opitaan seurakunnassa. Siellä on saatava sitä kysellä.

Politiikan torjunta on vas-tuuta kantavan ihmisen torjun-taa. – Tulkaa minun tyköni kaikki työtä tekevät ja raskau-tetut, sanoi meidän Herramme, emmekä me voi lisätä: paitsi yhteiskunnallisista asioista kiinnostuneet ja niistä Jumalan edessä vastuuta tuntevat.

Mitä yhteiskunnallinen toimikunta tekee

Puitteet toiminnalle määrit-tää ohjesääntö. Sen mukaan toimikunta

- johtaa ja valvoo seurakunnan yhteiskunnallista työtä,
- suunnittelee ja kehittää seu-rakunnan yhteiskunnallista työtä,
- selvittelee niitä ongelmia, joi-ta elinympäristö ja yhteiskun-nan rakennetekijät aiheuttavat ihmisille, toimii yhdessä asi-anosaisten kanssa oikeudenmu-kaisemman ja inhimillisemmän yhteiselämän rakentamiseksi ja kiinnittää erityistä huomiota niihin ryhmiin, jotka ovat jää-mässä unohtuiksi eivätkä itse saa ääntään kuuluviin,
- tukee työyhteisöjä ja niissä työskenteleviä seurakunnan jä-seniä työhön, työympäristöön ja työpaikan ihmissuhteisiin liittyvien kysymysten selvittä-misessä,
- suunnittelee ja järjestää seu-rakunnassa kokouksia, kursse-ja ja muita tilaisuuksia yhteis-kuntaeettisistä kysymyksistä, levittää näitä kysymyksiä kä-sittelevää aineistoa ja edistää niihin perehtymistä seurakun-nan piirissä,
- neuvottelee seurakunnan muiden elinten kanssa työikäi-selle väestölle tarkoitettujen

toimintamuotojen kehittämis-es-tä,

- pitää yhteyttä työpaikkoihin, ammatillisiin, poliittisiin ja aat-teellisiin järjestöihin virittääk-seen keskustelua yhteiskunta-eettisistä kysymyksistä,
- pitää yhteyttä vastaavaa työtä tekeviin Porin seurakunnis-sa, samoin muihin seurakuntiin ja kirkon yhteiskunnallisen työn johtoihin,
- tekee aloitteita kirkkoneuvos-tolle toimialaansa kuuluvissa kysymyksissä ja
- suorittaa muut kirkkoneuvos-ton sille antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Mitä tapahtuu todella

Siinä sitä oli listaa, jo vähän

karsittunakin. Käytännössä se tarjoaa vain laajan varaston valita. Seitsemän jäsenen toimi-kunta ilman ainuttakaan tähän työhön palkattua työntekijää jää kyllä paremmin harrasteli-jatasolle, mutta ehkä se avaa tulevaisuuteen kiinnostavia mahdollisuuksia. Nyt on tulos-sa

1. SUNNUNTAINA 2. 4. kello 15 yhteistilaisuus, jolla toi-mikunnassa on ollut työni-menä "iso rysäys". Halutiin aloittaa jollakin näky-vällä, jotta kaikki kiinnostu-neet tietäisivät tulla mu-kaan. Tilaisuuden aiheena on "Pakeneeko kirkko yh-teiskunnallista vastuutaan", ja vieraaksi tulee Kirkon yh-

teiskunnallisen toimikunnan sihteeri Juhani Veikkola. Hän voi välittää näkymää tästä työstä, jota tehdään seurakunnissa ympäri Suo-men, niin että saamme tun-tuman yhteydestä muihin ja virikkeitä omalle alullemme. Päivän viettoon liittyy myös Keski-Porin kirkon juma-lanpalvelus.

2. JOKA KUUKAUDEN TOI-NEN SUNNUNTAI kello 15 kokoonnutaan yhteiskun-nalliseen iltapäivämessuun. Se toivotaan uuteen palvelu-keskukseen, mutta voidaan muuallakin toteuttaa. Har-

Jatkuu seur.siv.

"Työn ääressä ja levossa, mua hoida kädelläsi. Mun aina salli asua Sun läheisyydessäsi..."

SEURAKUNTIENTIEN NAIST

Eräs seurakuntalehtori osti naistyötoimikunnan järjestämään tilaisuuteen kilon piparkakkuja. Tapahtumaa sivusta seurannut tokaisi: "Tyypillistä naistyötä, kilo piparkakkuja!" Niin, mitä on srk:n naistyö? Onko se piparkakkuja ja kahvia vai onko sillä vatsan ulkopuolelle ulottuvaa merkitystä? Alkuaan naistyöllä tarkoitettiin työtä, jonka päämääränä on tavoittaa työikäiset naiset, etenkin ne, joita seurakunnan muu toiminta ei tavoita. Tosin monesti väitetään että naistyö on tarpeetonta, koska kaikki seurakunnan toimintamuodot kokoavat enemmän naisia kuin miehiä. Pitäisi pikemminkin keskittyä miestyöhön. Kieltämättä aktiivisia miehiä löytyy seurakuntatoiminnasta – voittopuolisesti vain hallinnollisista tehtävistä.

Miesten suunnittelema srk-työstä jäänevät usein syrjään naisten näkökulma ja naisia lähellä olevat kysymykset. Evankeliumi kuuluu kaikille – myös perheensä parissa tai työelämässä ongelmien keskellä kipuileville naisille. Aika on muuttanut yhteiskunnan painopistettä. Ei ole tarkoituksenmukaista yksinomaan karsinoida seurakuntalaisia lapsiin, nuoriin, naisiin, miehiin ja vanhuksiin sekä työskennellä erikseen näissä karsinoidissa. Naistyö onkin alkanut laajentua perhe-työksi tai muuksi toiminnaksi, johon kutsutaan mukaan myös miehiä syrjäyttämättä silti "karsinoiden" sisäistä toimintaa. Työalue on siis laaja ja monipuolinen. Välillä tarvitaan kilo piparkakkujakin, passiivisia uneksijoita herättelemään.

Kaikissa Porin seurakunnissa (Ahlaista lukuun ottamatta)

on seurakuntaneuvoston valitsema naistyön toimikunta. Siihen kuuluu yleensä kymmenkunta naista. Heidän tehtävänä on yhdessä naistyötä johtavan lehtorin kanssa suunnitella ja toteuttaa naistyön tavoitteisiin pyrkivää toimintaa. Perinteisimpiä toimintatapoja on ns. kutsuilojen tai teemailtojen järjestäminen. Niiden puitteissa otetaan yhteyttä paikkakunnan muihin naisjärjestöihin tai ammattiryhmittymiin. Olemme järjestäneet esimerkiksi tilaisuuksia, joihin on erityisesti kutsuttu maatalousnaisia, tai apuhoitajat on koottu heille tarkoitettuun pohditailtaan. Teemaillat ovat tilaisuuksia, joiden tarkoituksena on koota milloin minkäkin aiheen ympärille kaikkia asiasta kiinnostuneita. Aihepiiri on laaja: lasten uskontokasvatuksesta lähtien aina lämpimien voileipien valmistukseen asti.

Pienpiirit apuna aikuiskasvatustyössä

Yhteisten tilaisuuksien rinnalla kokoonnumme kerhoihin ja ns. pienryhmiin. Tehtäväm-

me on lähinnä etsiä sellaista toimintaa, joka voisi parhaiten palvella seurakunnan aikuisvä-

estöä ja johon kuka tahansa voisi tulla mukaan. Tällaisina kokoontumismuotoina palvelevat esim. naisten kerho, askar-

telukerho, keskustelupiiri ja raamattupiiri.

Kerhot kokoontuvat säännöllisesti viikoittain tai joka toinen

viikko. Kerhoista ilmoitteluun päivälehtien seurakuntautisissa, mutta tilan puutteen vuoksi joistakin kerhoista tiedotetaan kokonaan muita teitä. Kerhoihimme me odotamme erityisesti työikäisiä, kotona tai kodin ulkopuolella työskenteleviä naisia.

Naisten kerho ja askartelukerho ovat toiminnallisesti lähellä toisiaan. Useassa tapauksessa kerhon vetäjänä toimii joku naistoimikunnan jäsen. Naisten kerhon ohjelma vaihtelee, askartelukerhossa koko iltaherretään askartelun parissa. Vaihtelevasta ohjelmasta kertoo se, että toisinaan me keskustelemme, joskus opiskelemmekin, toimintatarmoiset tekevät omia käsitöitään ja kevään tullen askartelemme ja neulomme ahkerasti myyjäisiä varten. Oman virkistävän ohjelmanumeronsa muodostaa luonnollisesti kahvitauko. Askartelupiirissä toimintamahdollisuudet on todettu laajoiksi, esim. puista palapeleistä päiväkerhojen nukkien vaatetukseen ja nukkekotien kalustukseen. Käytäntö on osoittanut, että innostusta riittää varsinkin siellä, missä työn tulokset näkyvät.

Keskustelupiireissä pohdiskelemme yhdessä erilaisia elämään ja ihmissuhteisiin liittyviä kysymyksiä. Tällaisen yhdessäolon olemme kokeneet tarpeelliseksi ja antoisaksi myös siinä mielessä, että ryhmässä on mahdollisuus tuoda esille myös omia ongelmiaan.

Yksi mahdollisuus on kokoontua keskustelemaan toisten samanlaisessa elämäntilanteessa ja samoissa vaikeuksissa elävien kanssa. Nämä ns. kasvuryhmät ovat ottamassa vasta ensi askeleita, mutta toivomme, että ne, jotka tuntevat tarvetta tällaiseen kokoon-

Yhteiskunnallisen työn...

Jatkoa edelliseltä sivulta

taushetkeä seuraa keskustelu, kuten yleensäkin yhteiskunnallisen toimikunnan järjestämissä tilaisuuksissa. Avoin mielipiteiden vaihto on tärkeä osa ihmisten kohtaamisessa.

3. Suunnitteilla on ottaa johonkin TYÖPAIKKAAN YHTEYTTÄ, sen eri työntekijäryhmiin, ja saada kuvaa siitä, millainen on nykyaikainen teollinen työpaikka, mitä ongelmia siellä esiintyy ja missä ongelmassa seurakunta voi olla mukana etsimässä työntekijöiden kanssa ratkaisuja. Ei meillä voi olla patenttiratkaisuja ongelmien, mutta yhdessä voidaan yrittää etsiä. Tarkoituksella ei ole järjestää hurksaan seurakunnan ja maallisen yhteiskunnan kohtausta, vaan me tahdomme viedä seurakunnan sinne, missä se jo on: useimmat työntekijät ovat seurakunnan jäseniä. Työpaikka on osa seurakuntaa, ja siellä, kuten muualakin seurakunnassa, tarvitaan sitä, että ihmiset kohtaisivat toisensa ja kokisivat Jumalan läsnäolon. Ajatella, että voisimme oppia toinen toisiltamme.

vuodeksi. Ensi vuodeksi on suunniteltu yhteiskunnallisen työn johtokuntaa, joka on luonteeltaan pysyvämpi ja vaikeutampi. Toivotaan, että saamme johtokuntaan ihmiset, jotka näkevät tämän toiminnan innostavan työnä Jumalan vaalenevilla vainioilla.

Toivotaan, että yhteiskunnallinen työ saa oman säännöllisen työntekijänsä, niin kuin seurakuntien pitkän tähtäimen suunnitelmassa on edellytetty. Ilman sitä tärkeä työ jää satunnaiseksi koukkimiseksi laajalla vainiolla. Työikäisen väestön tarpeita on seurakunnassa laiminlyöty.

Toivotaan, että työ olisi omiaan poistamaan ennakkoluuloja: ne, jotka ovat tyytyväisiä seurakunnan perinteisiin työmuotoihin, tajuaisivat, että Jumala antaa eri ihmisille eri työnäkyyjä ja tehtäviä, ja ne taas, jotka ovat kokeneet seurakunnan etäiseksi ja ihmisten monista ongelmista piittaamattomaksi, voisivat tuntea tämän seurakuntatyön osan omakseen. Ovi on avoinna. Uuteen työmuotoon voi kuka vain halukas vaikuttaa tulella mukana ja esittämällä omia toiveitaan.

Rauni Rautavuori

Jatkoa etusivulta

Pyhäkoulu on taas...

liikkeiden jäseniä, jotka pyhäkoulun kautta ovat tulleet myös aktiivisiksi jäseniksi oman paikallisseurakuntansa toiminnassa.

Pyhäkoulunopettajan tutkinto

Sääntöjensä mukaan Pyhäkouluyhdistys auttaa seurakuntia perustamaan ja ylläpitämään pyhäkouluja.

Pyhäkouluyhdistys julkaisee pyhäkoulunopettajille tarkoitettua Pyhäkoululehteä. Se sisältää pyhäkoulutunnin mallin jokaista kirkkovuoden sunnuntaita varten sekä muuta pyhäkouluopetukseen liittyvää aineistoa. Opettajia varten yhdistys tuottaa myös opetusvälineitä, havaintovälineitä, työkirjoja ja muuta opetusmateriaalia.

Pyhäkouluopetusta tukeva Lasten Pyhäkoululehti jaetaan joka sunnuntai pyhäkouluissa n. 60.000 lapselle.

Suomen seurakunnissa on tällä hetkellä yli 300 sivutoimista pyhäkoulusihteeriä. Pyhäkouluyhdistyksen pyhäkoulutoimikunta seuraa tilannetta ja laatii tarvittaessa suunnitelmia pyhäkou-

lutyön edistämiseksi. Koulutustoimintaa varten on yhdistyksessä pyhäkoulutyössä kolme kouluttajaa. Tällä hetkellä laaditaan Pyhäkouluyhdistyksessä varttuneiden pyhäkoululaisten ohjelmistoa, koska viimeaikaiset tiedot ovat kertoneet, että kolmasosa maamme pyhäkoululaisista on yli 10-vuotiaita.

Tulevaisuudessa olisi pyrittävä saamaan kaikki pyhäkoulunopettajat koulutukseen, sanoo pääsihteeri Luumi. Lasten koulutus- ja vartimustaso kasvaa, pyhäkoulunopettajien on pysyttävä kehityksessä mukana. Ratkaisu opettajien peruskoulutukseen on ehkä tulevaisuudessa pyhäkoulunopettajan tutkinto.

Päiväkerholaisia 80.000

Seurakuntien päiväkerhoissa käy n. 45 % 4–6-vuotiaista lapsista. Rippikoulua lukuunottamatta mitään ikäryhmää ei koota niin tehokkaasti seurakunnan toiminnan piiriin kuin päiväkerhoikäisiä. Päiväkerholaisia on n. 80.000 ja määrä kasvaa jatkuvasti. Päiväkerhon lastenohjaajia on n. 3.000.

Pääsihteeri Luumin mukaan päiväkerhotyön ensimmäinen luova vaihe on nyt päättynyt. Koulutetut ohjaajat ja ohjelmistot ovat valmiina. Päiväkerho on ollut myönteinen yllätys, jota ei kirkossa ja yhteiskunnassa kenties ole vielä osattu kyllin paljon arvostaa.

Lastenohjaajat ja päiväkerhon toiminnanohjaajat koulutetaan Kirkon kasvatustasain keskuksen valvonassa eri kansanopistoissa. Jokaisen uuden lastenohjaajan tulee kolmen vuoden kuluessa hakeutua koulutukseen. Pyhäkouluyhdistys järjestää lastenohjaajille erityiskursseja, julkaisee lastenohjaajille tarkoitettua Päiväkerho-lehteä sekä valmistaa päiväkerhojen ohjelmiston. Yhdistyksessä on kaksi kouluttajaa päiväkerhotyötä varten.

Uskontoa päiväkerhoihin

Pyhäkouluyhdistyksen yksimielisenä työalana on perhekasvatustyö. Tämä vielä paikkaansa hakeva työmuoto pyrkii sellaisten työmuotojen kehittämiseen, jotka tukevat perhekokonaisuutta. Esimerkkeinä tällaisista työmuodoista ovat perhekirkko,

Hurskaita toiveita

Toimikunta on asetettu vain

TYÖ KOTIEN ASIALLA

tumiseen, ottaisivat yhteyttä seurakunnan työntekijöihin.

Raamatun yhteisen tutkimisen paikkana myös nais- ja aikuistyössä raamattupiiri on yleisin. Piireissä keskustelemme etukäteen sovitusta raamatunkohdasta. Tämän työmuodon olemme kokeneet niin tietopuolisesti kuin sielunhoidolli-

sestikin tärkeäksi.

Toimintamuodot eri seurakunnissa vaihtelevat, mutta toivomme, että mahdollisimman moni löytäisi paikkansa seurakunnan yhteydessä ja yhä useampi rohkenisi tulla toimintaamme mukaan – levähtämään, hiljentymään, virkistymään tai solmimaan uusia tuttavuuksia.

Naistyö kotien ja perheiden asialla

Myönteisen vastaanoton saaneet äiti-lapsikerhot tarjoavat kerran kahdessa viikossa vaihtelua äitien ja lasten arkipäi-

vään. Äideille kerho antaa mahdollisuuden yhteiseen ilta-päivähetkeen kahvikupin ääressä, jossa voidaan leppoisasti

keskustella mm. kotiin ja perheeseen liittyvistä asioista. Keskustelun virittäjiksi on kutsuttu myös ulkopuolisia alustajia. Kerhoissa on muun muassa vieraillut psykologi, kasvatusneuvolan työntekijä, kampaaja ja lastenkirjallisuuden esittelijä.

Aikuisten keskustellessa lasten aika kuluu leikkien ja askarrellen heitä varten varatuissa tiloissa. Mikäli toisten lasten seurassa olo ei tunnu mukavalta, lapset voivat olla yhdessä äitien kanssa tai he voivat käydä välillä varmistamassa, että äiti vielä on viereisessä huoneessa.

Kerhojen puitteissa pyritään järjestämään myös yhteisiä ret-

kiä. Viime syksynä tehtiin ruskaretki seurakuntien leirikeskukseen Ilmolaan. Kevään kuluessa on suunnitteilla uusia retkikohteita. Äiti-lapsikerhoista on tiedotettu lähinnä päiväkerhojen kautta. Luonnollisesti kerhot ovat avoimia kaikille asiasta kiinnostuneille.

Yhteistä toimintaa koko perheelle on seurakunnissamme melko vähän. Kuitenkin erinomainen yhteen tuleminen mahdollisuus on seurakunnan yhteisen jumalanpalvelus. Erityisesti perhekerhot antavat mahdollisuuden kaikenikäisten yhteiselle kokoontumiselle. Muutaman kerran perhekerhojen yhteyteen on järjestetty yhteinen ohjelmahetki koko perheelle.

Palvelu ja vastuu

Naistyö on pyrkinyt etsimään myös erityisiä palvelun ja vastuun kohteita. Olemme olleet mukana järjestämässä iltoja rippikoululaisten vanhemmille. Näin olemme viettäneet mielenkiintoisia hetkiä niiden äitien ja isien kanssa, joilla on yhteinen elämäntilanne: rippikoulua käyvä lapsi. Rippikoululaisten vanhempainillat ovat kutsumassa perheitä seurakunnan toimintaan.

Muutamissa seurakunnissa palvelu on saanut hyvinkin persoonallisia muotoja. Länsi-Porin seurakunnassa on vähän aikaa ollut avoinna seurakunnan lainakirjasto. Reposaarelaiset ovat vieneet jumalanpalveluksen alttarikukat jollekin, joka ei ole päässyt mukaan jumalanpalvelukseen.

Palvelu ja vastuu ovat olleet esillä myös niissä kirkko- ja seurakuntatilaisuuksissa, jotka

ovat tukemassa jotain tiettyä ryhmää tai työmuotoa, esimerkiksi yhteisvastuukeräystä, Raamattulähetystä tai kehitysvammatyötä. Tilaisuuksissa olemme saaneet tietoa, mikä on auttamassa vastuun sisäistämistä. "Antaessaan saa" on toteutunut vastuu-illoissa. Erityisesti on mielessämme Antinkartanon lasten ja nuorten järjestämä kynttiläkirkko Keski-Porin kirkossa sekä tilaisuuden päätyttyä vietetty yhteinen kahvihetki.

Jutun kokosivat:
Liisa Purho
Pirkko Heikkilä
Marja Joukio ja
Salme Ahlamo

Piirroksat
Pekka Ahlamon

Äidit ja lapset

TERVETULOA

Äiti-lapsikerhoon

Mikonkatu 8 A:han
28. 3., 11. 4., 25. 4. tai
9. 5. tiistaina klo 12.30.

Teljän kirkolle 29. 3.,
12. 4. ja 26. 4. keskiviikkona klo 13

Väinölän kirkolle 5. 4.
ja 19. 4. keskiviikkona klo 13

Pihlavan kirkolle 29. 3.,
12. 4., 26. 4. ja 10. 5. keskiviikkona klo 12.

YHDESSÄOLOA - KESKUSTELUA - LAPSILLE
OMAA OHJELMAA

Vanhoja käsityöperinteitä näytteillä

Ruosniemen kirkkokeskuksessa on esillä vanhojen käsityöiden näyttely 31. 3.-3. 4. välisenä aikana kello 12-18.

Näyttelyyn kootaan lähinnä Ruosniemen alueelta kotien kätöistä löytyviä vanhoja, mieluiten ennen talvisotaa tehtyjä alkuperäisiä käsitöitä. Viime vuosina vanhat käsityöt ovat tulleet uudelleen esille. Tämä on ollut lähtökohtana Ruosniemen aluetoimikunnan järjestämälle näyttelylle. Liput maksavat aikuisilta vitosen ja lapsilta markan. Kahvia saatavana koko näyttelyn ajan. Tulot yhteisvastuukeräykselle.

kehtoluokkatyö sekä perheleirit. Perhekasvatusohjelmisto valmistuu tämän vuoden kuluessa.

Kristillisen kasvatuksen paikka ei ole vain kirkon toimintamuodoissa, sanoo pääsihteeri Luumi. Sen painopiste on kodissa. Tähän asti on koteja kasvatustehtävissä tuettu vain vähän, mutta sen sijaan syytetty paljon.

Pyhäkouluyhdistyksen perhekasvatustyö on lähtenyt ottamaan vastuuta myös kunnallisten päiväkotien uskontokasvatuksesta. Tänä vuonna järjestetään lastentarhanopettajille erityinen koulutustilaisuus. Seurakunnalla on velvollisuus huolehtia myös sellaisten lasten kristillisestä kasvatuksesta, jotka eivät ole mukana seurakunnan työssä, pääsihteeri Luumi sanoo.

Eräänä erityiskohteena perhekasvatustyöllä on kummitoiminnan kehittäminen. Perhekasvatustyössä on Pyhäkouluyhdistyksellä yksi työntekijä.

Vaihtoehto väkivallalle

Lapsen lukutottumuksista käydään taistelua. On helppo moittia väkivaltakirjallisuutta, mutta vaikea tehdä

hyviä lastenkirjoja, Pertti Luumi sanoo. Pyhäkouluyhdistyksen omistaman Lasten Keskuksen tarkoituksena on tuottaa ja myydä hyvää ja valikoitua lastenkirjallisuutta.

Lasten Keskus avasi viime syksynä maamme ensimmäisen Lasten kirjakaupan, missä on myytävänä valikoima kaikkea hyvää lastenkirjallisuutta, -musiikkia sekä askartelutarvikkeita.

Pyhäkouluyhdistys julkaisee yhdessä Suomen Lähetysseuran ja Tyttöjen Keskuksen kanssa Totto-nimistä lastenlehteä. Se julkaisee myös sekä uskonnollista että muuta hyvää lastenkirjallisuutta.

Vaalikeräys pyhäkoululle

Suomen Pyhäkouluyhdistys perustettiin elokuussa 1888. Nyt 90 vuotta täyttävä järjestö on kirkon valtakunnallinen lapsityön palvelujärjestö.

Kun Pyhäkouluyhdistys perustettiin, oli Suomessa pidetty jo sadan vuoden ajan pyhäkouluja. Järjestöä tarvittiin koulutus- ja ohjelmistopalveluun ja tämän perustehtävänsä se on edelleen säilyttänyt. Järjestö on hy-

väksytty, sen ei tarvitse taistella paikastaan kirkossa, pääsihteeri Luumi sanoo.

Pyhäkouluyhdistyksen juhluvuosi on tehostetun toiminnan vuosi. Juhlavuoden päämääränä on olla suoraan tukemassa paikallisseurakuntien lapsityötä.

Toukokuun lopulla on tarkoitus järjestää kaikissa maamme rovastikunnissa yhtä aikaa suuri lastentapahtuma. Varsinainen yhdistyksen 90-vuotisjuhla on 2.-4. 6. Helsingissä. Valtakunnallista pyhäkouluviikkoa vietetään 25. 9.-1. 10. Siihen liittyy mikkelinpäivän perhekerho.

Pyhäkouluyhdistys järjestää syksyn seurakuntavaalien yhteydessä vaalikeräyksen, jolla kootaan varoja sekä oman seurakunnan lapsityölle että Pyhäkouluyhdistykselle.

Juhlavuoden yhteydessä julkaistaan juhlakirja, joka käsittelee lasta tämän hetken suomalaisessa yhteiskunnassa ja kirkossa sekä toisaalta lasten parissa tehtävää työtä. Kirjan artikkelien kirjoittajina ovat kirkon piispat sekä kirkon ja yhteiskunnan lapsityön johtavia henkilöitä.

Rippikoulut ovat käynnissä lähes kaikissa seurakunnissa. Länsi-Porin rippikoululaiset yhdistivät kristinopin opiskelun ja virkistymisen mahdollisuuden hiihtoleirillään Ilmolan leirikeskukseen.

Oikeus iloita?

Ystävänä tuntee syällisyyttä, tai niin kuin hän itse sanoo: hänellä on huono omatunto. Hänen äitinsä asuu kaukana, yksin ja katkerana, läheinen ystävä on työtön ja vaikeuksissa, sisaren avioliitto on hajoamaisillaan. Kuinka hän voisi olla iloinen? Ympärillä olevat ongelmat painavat mieltä, puhumatakaan koko maailman yhteistä ahdistusta aiheista: nälästä, kivusta, sodasta, kuolemasta. Hänen henkilökohtaiset asiansa ovat järjestyksessä, mutta voisiko hän iloita siitä. Iloitseminen todistaisi hänet sydämettömäksi ja itsekkääksi ihmiseksi.

Entä minä? Onko minulla oikeutta iloita? Pakkohan minun on myöntää, että epäoikeudenmukaisuus ja rakkaudettomuus ovat todellisuutta ympärilläni. Samat ongelmat ympäristössäni masentavat myös minua. Mutta mitä saan aikaan pidätyksessäni iloitsemasta ja kantaessani ahdistusta? Onkohan ilottomuudessani hieman omatekoisen sovituksen ja tekopyhyyden tuntua: eihän kukaan voi syyttää minua välinpitämättömyydestä, koska kannan huolta kärsivästä lähimmäisestääni ja näin mielestäni teen jo-

takin hänen hyväkseen. Lähimmäiseni vaikeudet eivät kuitenkaan parane murheestani eivätkä pahene ilostani, ne eivät siis saisi estää minua iloitsemasta muista asioista.

Miksi sitten vain harvoin tunnen itseni todella iloiseksi ja tyytyväiseksi? Siksi, että pidän sinnikkäästi kiinni omasta kunniastani ja tavoitteistani. Silloin ei onnistuminenkaan anna vilpitöntä iloa, koska muiden talleamisen aiheuttama syällisyys himmentää sen. Siksi, että minulla on niin vähän voimaa ja rohkeutta nähdä ihmisen ylitse, joka päivän yli, irtautua ajasta ja arjesta ja katsoa taivasta. Siksi, että unohdan liian helposti Jeesuksen sanat: "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaa ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos niin ei olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?"

Ystävänä odottaa kirjettäni. Kirjoittaisinko hänelle: "Kukaan ei voi ottaa sinulta pois iloasi. Miksi piilottelisit sitä? Ota se esille lohdukseksi itsellesi ja muille".

"Marta"

Nyt on yhteisvastuun aika

Luterilaisen maailmanliiton jälleerakennusohjelmat Etelä-Sudanissa, Mannerheimin liiton aloittaman tukioppilastoiminnan kehittäminen ja Joensuuhun rakennettava sotavammaisten sairaskoti ovat helmi-kuussa alkaneen yhteisvastuukeräyksen erityiskohteita.

Valtakunnallisena keräystavoitteena on 4 785 000 markkaa eli 1,10 markkaa jokaista seurakunnan läsnäolevaa jäsentä kohti. Porin seurakunnat järjestävät kevään aikana lukuisia tempauksia, myyjäisiä, konsertteja, listakeräyksiä ja muita tapahtumia yhteisvastuukeräyksen hyväksi. Meitä jokaista tarvitaan kantaessamme vastuuta toisistamme lähellä ja kaukana.

Invalideille sairaskoti

Joensuuhun rakennettava sotavammaisten sairaskoti on toinen kotimaisista kohteistamme. Hankkeen alullepanijana on Sotainvalidien Veljesliiton paikallinen piiri. Pyrkimyksenä on rakentaa kodinomaisen rakennuksen, jossa on asunnot 84 invalidille 46 yksiosassa. Keskussairaalan välittömään yhteyteen rakennettava sairaskoti saa lääkintähuoltonsa normaalien terveyskeskus- ja sairaalalaitoksen piiristä. Keräyksen tuotolla hankitaan laitokseen vuodekalustoa, hoitovälineistöä sekä muuta kalustoa oleskelutiloihin.

Pohjois-Karjalassa on vielä yli 2 600 sotainvalidia, joista vaikeavammaisia lähes kolmannes. Vamma ja raskas raadanta ovat kuluttaneet monen miehen voimat loppuun. He asuvat tyhjenevissä kylissä. Monet ovat puolison kuoltua yksin ja kaukana auringonpaisteiden taipaleiden takana. Laitoksella tulee olemaan valmistuttuaan jatkuvasti käyttöä, sillä sotainvalidien paikkojen vapautuessa on myös muilla invalideilla mahdollisuus päästä sinne.

Ennaltaehkäisevää työtä koululaisten hyväksi

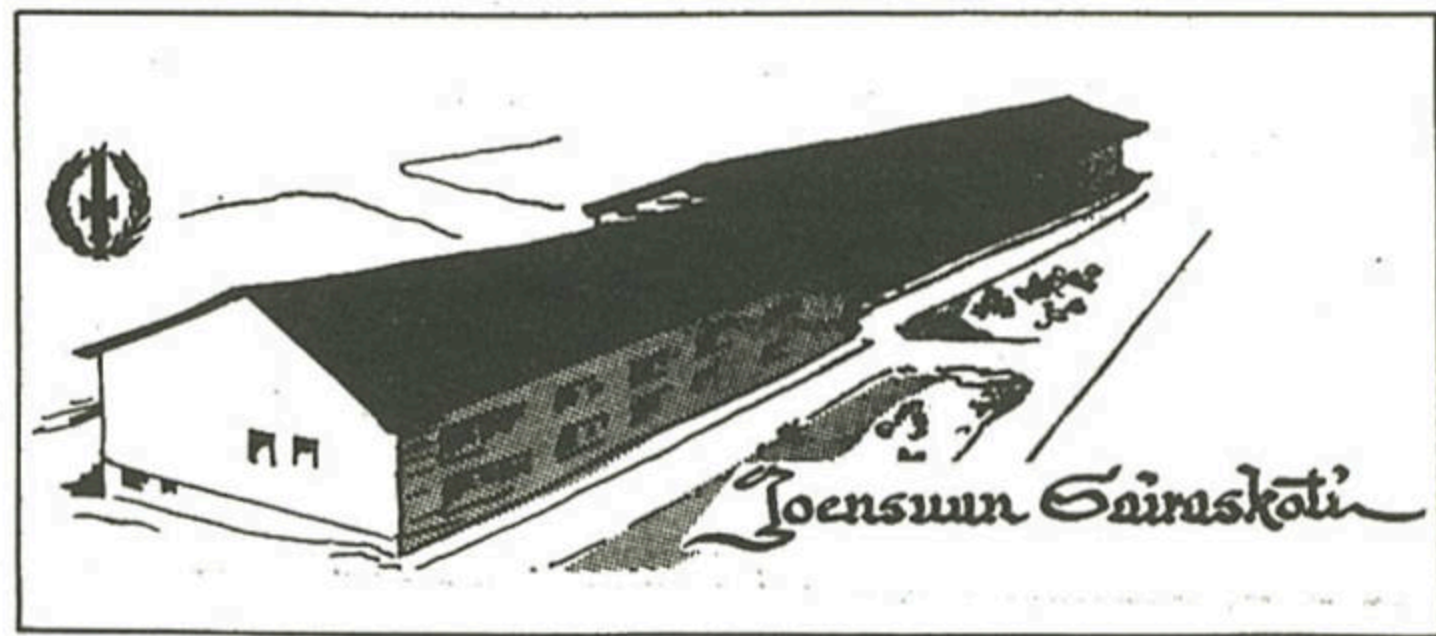
Tänä vuonna yhteisvastuukeräys suuntautuu ensimmäisen kerran ennaltaehkäisevään toimintaan. Koulujen tukioppilaiden avulla pyritään estämään ongelmien kärjistyminen.

Tukioppilastoiminta on Mannerheimin Lastensuojeluliiton

v. 1972 eräissä maamme kouluissa aloittamaa kokeilutoimintaa, jonka tarkoituksena on yhteisvastuuhengen ja toisen vaikeuksia ymmärtävän asennoitumisen levittäminen koululaisten keskuuteen sekä ystävänä toimiminen eri tavoin vaikeuksissa oleville oppilaille. Koulutettuja tukihenkilöitä on noin 2000 kuudellakymmenellä eri paikkakunnalla.

Tukioppilastoiminta on sitä
 ○ että koulunsa aloittavalla olisi isosisko, isovelji
 ○ että koulua vaihtaneella olisi tutustuttaja
 ○ että kiusatulla olisi suojelija
 ○ että yksinäisellä olisi ystävä
 ○ että ahdistuneella olisi kuuntelija...

Yhteisvastuu-keräyksen kautta saatujen varojen avulla on tarkoitus vuonna 1979 toteuttaa kampanja, jonka tavoitteena on toiminnan laajentaminen mahdollisimman monen kouluun.

Kouluja ja terveyspalveluja Etelä-Sudaniin

Tavoitteena on saada kokoon 1,2 milj. mk. Siitä puolet eli 600 000 mk käytetään kahden koulun rakentamiseen, 400 000 mk kuuden terveysaseman ja 200 000 mk kahden eläinlääkintäaseman rakentamiseen Ylä-Niilin ja Jonglein maakuntiin, joihin Luterilaisen Maailmanliiton ohjelmat keskittyvät.

Etelä-Sudanin äärettömän suuri avun tarve on ollut ratkaisevana tekijänä sen valitsemisessa suomalaisen suurkeräyksen kohteeksi. Sudan, kahdeksan kertaa Suomen kokoinen Afrikan suurin valtio, sijaitsee YK:n tilastoissa maailman 25 vähiten kehittyneen maan joukkoon. Maan bruttokansantuote henkeä kohti vuodessa on noin 500 mk. Etelä-Sudan on kehityksen kaikissa suhteissa tuntuvasti maan keskiarvolukujen alapuolella. Syyinä siihen on ennen muuta sisällissota, jota käytettiin etelässä 17 vuotta arabien ja afrikkalaisten välillä.

Sudanin 18-miljoonaisesta kansasta on runsaat kaksi kolmannesta arabeja. He asuvat maan pohjoisosissa, puhuvat arabiaa ja ovat uskonnoltaan muslimeja. Etelässä asuu viisi miljoonaa afrikkalaista omine kulttuureineen ja lukuisine heimokielineen. Uskonnoltaan he ovat kristittyjä tai animisteja.

Sota tuhosi etelässä lähetystyöntekijöiden pystyttämät koulut ja muut rakennukset, vähäiset tiet ja sillat. Maa jäi viljelemättä, terveydenhoito kehittämättä. Sadattuhannet pakenivat viidakoihin tai naapurimaihin tai saivat surmansa.

Apua kaikkein köyhimmille

Rauhan tultua otti Luterilainen maailmanliitto vastaan Sudanista tulleen avunpyynnön ja aloitti vaivalloisen jälleerakennuksen erittäin tukalissa olosuhteissa.

LML kohdistaa apunsa tämän köyhän maan kaikkein köyhimpiin. Kehitystyössä keskitytään elämän perusedellytysten luomiseen, kansakoulujen jälleerakentamiseen, karjan sairauksien ehkäisemiseen, vaikean terveystilanteen kohen- tamiseen ja maatalouden kehittämiseen alueella, jonka väestö saa 98-prosenttisesti elantonsa maanviljelyksestä ja karjanhoidosta. Ihmiset elävät vielä lähes täydellisessä luontaistaloudessa. Kuokka on useimpien ainoa maatalouskone. Karjaa on paljon mutta sillä on lähinnä omaisuus- ja vaihtoarvo. Maitoa lehmät tuottavat vain vajaan litran päivässä ja lihakin on lähes käyttökeltotonta. Kehittämisen varaa siis on.

Etelä-Sudanin aikuisista vain 5-10 prosenttia osaa lukea. Nykyisin vain noin joka kahdeksas Etelä-Sudanin lapsi pääsee kansakouluun, aniharvat sitä pitemmälle. Kouluja rakentaessaan LML pyrkii antamaan edellytyksiä oppimiselle. Opettajista ja oppimateriaalista on suuri puute.

LML:n rakentamalla terveysasemilla ottaa sairaanhoitaja vastaan potilaita, jakaa lääkkeitä ja opastaa äitejä terveydenhoidon ja hygienian alkeissa. Tämä ennaltaehkäisevä terveydenhoito on hyvin merkityksellistä, onhan lapsikuolleisuus alueella vielä yli sadan jokaista tuhatta elävänä syntynytä kohti. LML on myös edistänyt puhtaan veden saantia rakentamalla vesipumppuja.

LML:n Etelä-Sudanin kehitysohjelmien tämän vuoden budjetti on 5 milj. mk. Kysymyksessä on paljolti asiantuntemuksen, tietojen ja taitojen siirtäminen ihmisille, joilla itsellään ei ole ollut mitään mahdollisuuksia niiden hankkimiseen. LML:n apu Etelä-Sudaniin kuten muihinkin kohteisiin menee varmasti perille, koska sillä on oma henkilökunta johtamassa työtä. Yhteisvastuukeräyksen kautta voivat suomalaiset auttaa Sudanin afrikkalaisia, vähemmistöryhmiä, nousemaan 'sodan raunioista omille jaloilleen.

KEVÄÄN KONSERTTISARJA PORIN TELJÄN KIRKOSSA JATKUU...

19. 3. klo 18 Teljän kirkkokuoro, joht. Heino Kantola

26. 3. klo 19.30 urkukonsertti Jussi Laukola, Pori

9. 4. klo 18 yksinlaulukonsertti, Jorma Hynninen Helsinki, Jussi Laukola, urut

23. 4. klo 18 Teljän kamarikuoro, joht. Jussi Laukola

7. 5. klo 19.30 Porin barokkitrio: Hannu Lehtinen, huilu, Jari Pitkänen, sello ja Jussi Laukola, cembalo

14. 5. klo 16 Teljän lapsikuoro ja nuorisokuoro, joht. Heino Kantola

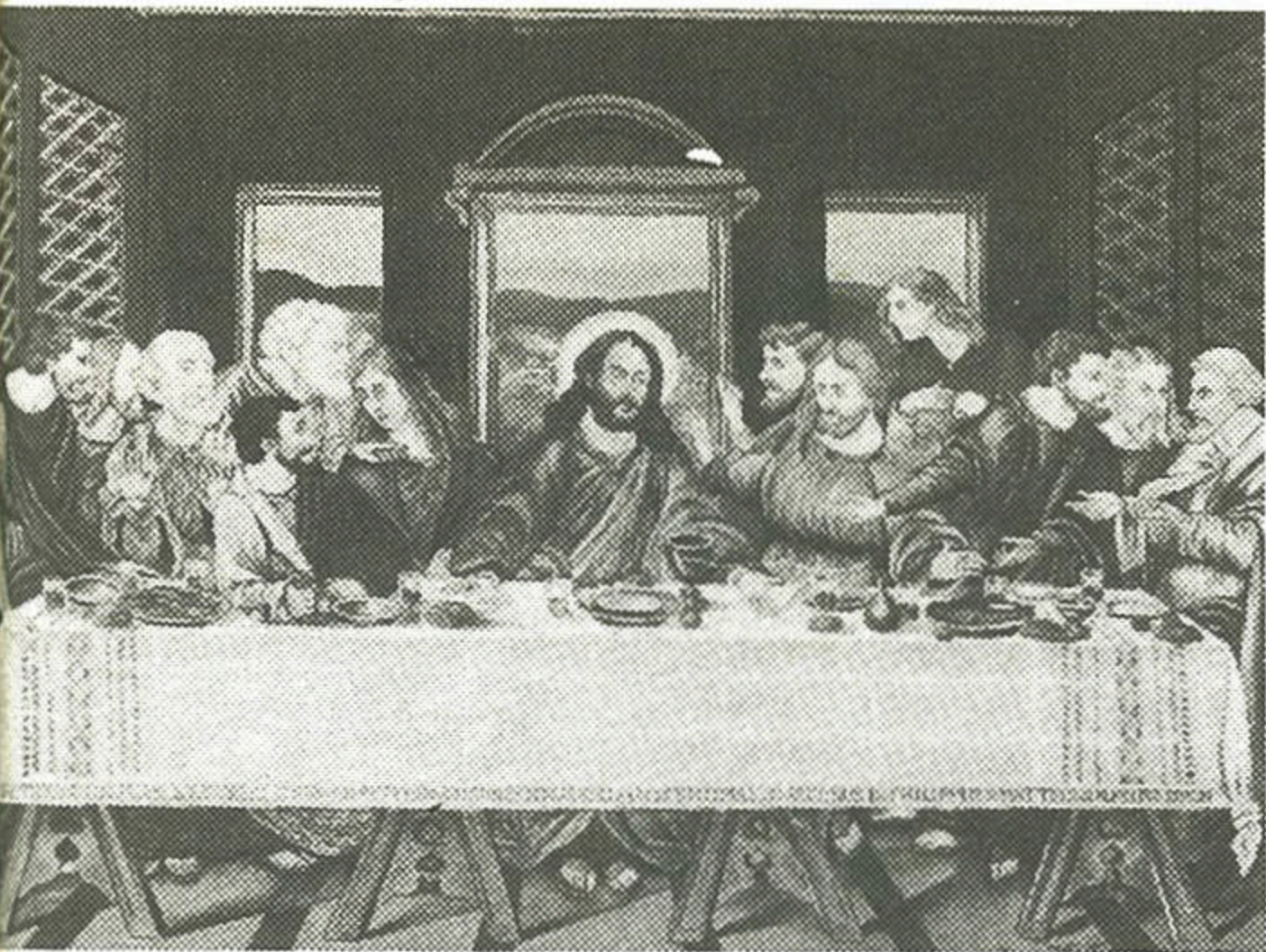
Konserttisarjan järjestää Teljän seurakunnan musiikkitoimikunta. Konsertteihin on vapaa pääsy. Ohjelma à 5 mk.

Yhteisvastuukeräyksen hyväksi KIRPPUTORI 1. 4.

KAUPPATORILLA

OLE MUKANA
 - MYYJÄNÄ
 - OSTAJANA
 - TAVAROIDEN LAHJOITTAJANA

TELJÄN SEURAKUNNAN DIAKONIA- JA Yhteisvastuutoimikunnat

Herran Pyhä Ehtoollinen. Erik Sermalan jäljennös Lyttilän rukoushuoneesta.

Pääsiäinen

Porin seurakunnissa

Keski-Pori

Palmusunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus Keski-Porin kirkossa ja klo 12 Ruosniemen kirkossa – klo 12 perhekirkko Pormestarinluodon seurakuntakodissa ja klo 14 Isojoenrannan seurakuntakodissa – klo 13 lauluyhtye Stellojen konsertti Mikonkatu 8 A:n rukoushuoneessa – klo 18 ”Aasia kutsuu” -lähetyksiltä Mikonkatu 8:ssa.

Hiljaisella viikolla iltakirkko ”Kärsivän Kristuksen kanssa” maanantaista torstaihin kello 19 Keski-Porin kirkossa ja maanantaista torstaihin kello 18 Ruosniemen kirkossa. Keski-Porin kirkossa on joka ilta Herran pyhä ehtoollinen, Ruosniemessä ainoastaan kiirastorstaina – Eläkeläisten ehtoollisen vietto on perinteisesti to klo 14 Keski-Porin kirkossa.

Pitkäperjantaina klo 10 Jumalanpalvelus Keski-Porin kirkossa ja klo 12 Ruosniemen kirkossa – kl. 13 Högmässä med HHN i Keski-Pori kyrka – klo 14 ristinjuhla Isojoenrannan seurakuntakodissa – klo 18 ristinjuhla Keski-Porin kirkossa.

Pääsiäisenä klo 10 jumalanpalvelus Keski-Porin kirkossa – klo 12 Ruosniemen kirkossa ja Kappärän isossa siunauskappelissa – klo 18 Porin Laukajien konsertti Keski-Porin kirkossa.

2. pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus ja H.p.Eht. Keski-Porin kirkossa – 13 rukoilevaisseurat Mikonkatu 8:ssa – klo 18 Vanhan käsikirjan mukainen rippi ja Herran Pyhä Ehtoollinen Keski-Porin kirkossa.

Porin Teljä

Palmusunnuntaina kello 10 Teljän kirkossa jumalanpalvelus – kello 14 Väinölän seurakuntatalissa kahvimatinea yhteisvastuukeräyksen hyväksi, Teljän kamarikuoro – klo 18 Teljän kirkkokuoron konsertti Teljän kirkossa.

Hiljaisella viikolla maanantaista torstaihin klo 19 Teljän ja Väinölän kirkossa Kristuksen Kärsimyksen tutkistelua. Teljän kirkossa on joka ilta ehtoollisen vietto, Väinölässä kiirastorstaina.

Pitkäperjantaina klo 10 jumalanpalvelus Teljän ja Väinölän kirkossa – klo 18 ristinjuhla Teljän kirkossa. **Pääsiäispäivänä** klo 10 Teljän kirkossa ehtoollisjumalanpalvelus – klo 10 jumalanpalvelus Väinölässä – klo 18 ylösnousemusjuhla Annankatu 29:n seurakuntakodissa.

rakuntakodissa – klo 19.30 Jussi Laukolan urkukonsertti Teljän kirkossa.

2. pääsiäispäivänä klo 10 perhekirkko Teljän kirkossa.

Länsi-Pori

Palmusunnuntaina perhekirkko kello 10 Länsi-Porin kirkossa ja klo 12 Lattomerén kirkossa – klo 19 hiljaisen viikon sana Länsi-Porin kirkossa.

Hiljaisen viikon sana on maanantaista torstaihin klo 19 Länsi-Porin kirkossa. Torstaina on lisäksi ehtoollisen vietto ja kirkkoauto Viasvedeltä. Lattomerellä hiljaisen viikon sana ja H.p.Eht. on tiistaina klo 19.

Pitkäperjantaina on kello 10 jumalanpalvelus Länsi-Porin kirkossa ja klo 12 Lattomerén kirkossa sekä Preiviikin seurakuntatalossa. – klo 18 ristinjuhla Länsi-Porin kirkossa.

Pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus Länsi-Porin kirkossa ja klo 12 Lattomerén kirkossa – klo 13 rukoilevaisseurat L-P:n kirkossa.

2. pääsiäispäivänä ehtoollisjumalanpalvelus klo 10 Länsi-Porin kirkossa.

Linja-autokuljetus torstaina Viasveden–Preiviikin–Paarnorin–Pietniemen kautta Länsi-Porin kirkkoon klo 19:ksi.

Pihlava

Palmusunnuntaina kirkossa klo 10 jumalanpalvelus – klo 14 ehtoollisjumalanpalvelus Kyläsaaren seurakuntakodissa – klo 17 seurakuntailta Mäntyluodon seurakuntakodissa.

Hiljaisen viikon ahtisaarnatilaaisuudet kirkossa kello 19, ehtoollisen vietto keskiviikkona ja torstaina.

Pitkäperjantaina klo 10 jumalanpalvelus kirkossa, kirkkokuoro – 18 kirkkokuoron järjestämä ristinjuhla kirkossa.

Pääsiäispäivänä kirkossa klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, kirkkokuoro.

2. pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus kirkossa.

Reposaari

Palmusunnuntaina klo 10 jumalanpalvelus – klo 19 Antinkartanon lasten ja nuorten järjestämä kynttiläkirkko.

Hiljaisella viikolla ma, ti ja ke 19 ehtoohartaas kirkossa – Kiirastorstaina klo 19 Herran pyhä ehtoollinen.

Pitkäperjantaina klo 10 jumalanpalvelus – klo 19 ristinjuhla seurakuntakodissa.

Pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus.

Junnilan kesä 1978

Toukokuu
4.–10. 5. Mielenterveysleiri, Otto Syrjä, Soili Korpela
12.–14. 5. Nuorten pariskuntien leiri, Kalle Sundell, Väinö Levomäki
16.–21. 5. Eläkkeellä olevat pariskunnat I, Helmi Ylijoki, Ilona Rasila
23.–28. 5. Eläkkeellä olevat pariskunnat II, Anja Harju, Kaarina Leino

Kesäkuu
30. 5.–4. 6. Eläkeläisten leiri, Kirsti Korpela, Riitta Hiedanpää
6.–11. 6. Siviili-invalidien perheleiri, Mikko ja Sinikka Orjala
13.–18. 6. Äitileiri, Maija-Liisa Pakkanen, Ilona Rasila
20.–25. 6. Äitileiri, Ritva Eskelinen, Liisa Ala-Luopa
27.–2. 7. Näkövammaisten ro-vastikunnallinen perheleiri, Raili Rosendahl

Heinäkuu
4.–9. 7. Yksinhuoltajien äitileiri Laina Lakso, Ritva Eskelinen
10.–16. 7. Kuurojen ro-vastikunnallinen leiri Noormarkussa Elvi Hokkanen, Anja Harju
11.–16. 7. Äitileiri, Liisa Ala-Luopa, Laina Lakso
18.–23. 7. Kehitysvammaisten ja epilepsiaa sairastavien perheleiri, Maija-Liisa Pakkanen, Pirkko Heikkilä
25.–30. 7. Äitileiri, Aili Nummi, Maija-Liisa Sahakari

Elokuu
1.–6. 8. Hiisi-säätiö
8.–13. 8. Äitileiri, Riitta Hiedanpää, Raili Rosendahl
15.–20. 8. Eläkeläisten leiri, Kaarina Leino, Aili Nummi
22.–27. 8. Sotainvalidien per-

heleiri, Otto Syrjä, Maija-Liisa Sahakari

Syyskuu
29. 8.–3. 9. Reumavammaisten ja Afasia-yhdistyksen perheleiri, Kirsti Korpela Sirkka-Maija Silfverberg
5.–10. 9. Sotaveteraanien perheleiri, Otto Syrjä, Soili Korpela
12.–17. 9. Miesten leiri I, Mikko ja Sinikka Orjala
21.–28. 9. Miesten leiri II, Mikko Orjala, Helmi Ylijoki

Muut tilaisuudet
14. 5. Reposaaaren äitienpäiväjuhla Junnilassa
23. 6. Seurakuntien yhteinen kokkojuhla alkaen kello 19.

Porin seurakuntien diakonikeskus valitsee leiriläiset ja lähettää kutsun hyväksytyille kaksi viikkoa ennen leirin alkamista. Jokaiselle leirille voidaan ottaa 60 osanottajaa, jotka ovat Porin ev. lut. seurakuntien jäseniä ja kykenevät itse huoltamaan itsensä. Leiriohjelmaa ja ilmoittautumiskaavakeita saa kaikista kirkkoheranvirastoista, seurakuntasivailta sekä diakonikeskuksesta. Edellä mainituille on tehtävä myös ilmoittautuminen, toukokuun leireille 25. 4. 78 mennessä ja kesän muille leireille 20. 5. mennessä. Osanottomaksu on 10 mk, joka peritään leirin alussa. Tarkempia tietoja saa diakonikeskuksesta, jonka osoite 1. 5. alkaen on Eteläpuisto 10. Tervetuloa virkistymään meren äärelle!
Porin seurakuntien diakonikeskus

Junnilan kesäkotia Reposaaressa etsii

KESÄHENKILÖKUNTAA

Kesän 1978 aikana tarvitaan Porin seurakuntien diakonikeskuksen alaisilla leireillä 1. 5.–30. 9. 78 välisenä ajanjaksona seuraavat työntekijät:

Emäntä

Palkkaus V 11 pl:n mukaan (1.845,- mk/kk). Lisäksi leiriläisille annettua. Asunto on Junnilassa, jossa emännän edellytetään asuvan. Tehtäviin kuuluu vastata leirikeskuksen keittiön taloudesta.

Lisäksi tarvitsemme leirikeskukseen 2 keittäjää, vuorottajan, 4 keittiöapulaista, 2 siistijää ja kioskinhoitaja-lähetin. Leirejä varten lisäksi 2 yövartijaa ja 4 leiriavustajaa. Hakemukset todistusjäljennöksineen ja suosituksineen on lähetettävä maaliskuun aikana os. Porin seurakuntien diakonikeskus, Antinkatu 22, 28100 Pori 10, josta saa myös lähempiä tietoja.

2. pääsiäispäivänä 10 ehtoollisjumalanpalvelus, rov. Aarne Maunula. Jumalanpalveluksen jälkeen Herättäjän seurakunta Junnilassa.

Ahlainen

Palmusunnuntaina klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus. **Hiljaisella viikolla** maanantaista perjantaihin kello 19 tilaisuus kirkossa. Kiirastorstaina on Herran pyhän ehtoollisen vietto.

Pääsiäispäivänä klo 10 jumalanpalvelus kirkossa. **2. pääsiäispäivänä** klo 10 perhekirkko.

Diakonialaitoksen Martintalo

Kiirastorstaina kello 18 ehtoolliskirkko
1. Pääsiäispäivänä kello 12 jumalanpalvelus.

Porin seurakuntien diakonikeskuksen jouluna 1977 toimenpantu joulukeräys tuotti yhteensä 7.385,58 markkaa, josta parhaimmat kiitokset lahjoittajille ja kerääjille.

Porin

Kirkkosanomien

Porin ev.lut. seurakuntien julkaisu • 33.000 kpl • Jakelu jokaiseen porilaiseen talouteen

Päätoimittaja
Jorma Pakkanen
Toimitussihteeri
Hannu Rasila
Toimituskunta
Paavo Yrjölä, Salme Söderlin ja Raili Turtola
Toimituksen osoite Hallituskatu 9, 28100 PORI 10

Pormestarinluodon aluetoimikunta kiittää liikelaitoksia, jotka myötävaikuttivat sen onnistumiseen!

Puheenvuoro

Myös nuoret

kirkkoon!

En pidä itseäni uskovaishenkinä, mutta olen kuitenkin sellainen tilanteen elämäni, että hakeuduinkin lopulta kirkkoon. Tuntuu siltä etten jaksanut enää edes rukoilla. Menin Keski-Porin kirkon esirukoustilaisuuteen. Siellä oli ihmisiä kymmeniä, ja minua ihmetytti ensinnäkin ihmisten vähyys ja sitten se, että kaikki olivat 60–80-vuotiaita, paitsi minä, 27-vuotias. Olin siellä kahtena tiistaina peräkkäin ainoa nuori, joka kääntyi vaikeuksineen seurakunnan puoleen. En kuitenkaan usko olevani ainoa vaikeuksissa oleva tämän laman ja työttömyyden aikana.

Käynnit kuitenkin auttoivat minua; sain uskoa, voimaa ja varmuutta elämäni. Se, että olin kirkossa ja sain antaa tuskani jonkun muun kannettavaksi, oli helpotus. Kirkossa pystyin itkemäänkin. Kysymys, miten saataisiin nuoria kirkkoon, vilahtelee silloin tällöin lehtienkin palstoilla. Mielestäni kuunnellaan liikaa vanhoja ihmisiä; he ovat kuin eutoikeutettuja kirkkoon. Nuoret ja vanhat eivät jostain syystä tule yhtä kirkkoon. Miksi kirkkoa ei voitaisi antaa joskus vain nuorten käyttöön, esimerkiksi keräyksen viikossa?

Olen keskustellut muutamien itseäni nuorempien kanssa mitä he haluaisivat kirkon heille tarjoavan. He pitävät musiikista ja kiinnittävät huomionsi erityisesti urkumusiikkiin. Kirkossa on urut. Miksi ei niitä käytettäisi. Nuorten mielestä musiikin pitäisi olla vauhdikkampaa jotta he innostuisivat kuuntelemaan. Tuskin sillä Herran huonetta pahennettaisiin. Uskon Jumalan mieluiten katselevan lapsiaan kirkossa kuin kaduilla ja kaljabaareissa.

Eikö kirkko palvele ihmistä, joita nuoretkin ovat? Heissä pitäisi tämän yhteiskunnan jatkaa. Eikö tärkeää ole, että saataisiin kirkko kuulumaan luonnollisena osana jokaisen elämään niin, ettei se olisi kenellekään vasta viimeinen vaihtoehto?

Kyselee 27-vuotias

Kaupungin teemavuoden

MERI TAITEESSA

näyttely 8.–9. 4. 1978
Porin Mies-Laulun talossa

Stellojen

konsertti

palmu-

sunnuntaina

Lauluryhmä Stelat pitää perinteisen kahvikonserttinsa palmusunnuntaina kello 13 Mikonkatu 8 A:n rukoushuoneessa. Ohjelmistossa on osia Pergolesin sävellyksestä Stabat Mater. Soolo-osissa laulavat Helena Laine ja Liisa Leppäkoski. Viuluduon esittävät Sinikka Vuorinen ja Kerttu Teräväkangas. Lauluryhmää johtaa Liisa Leppäkoski ja säestää Antti Yrjölä. Kevään kuluessa Stelat esiintyy myös Merikarvialla ja Siikaisissa.

Kahden kirkkokunnan pääsiäinen

Tuntuu siltä, että pääsiäispäivät ovat aina olleet aurinkoisia ja pitkäperjantait pilvisiä, on sairaanhoi-
donopettaja Eeva Yrjänän kokemus pääsiäisestä. Tä-
hän on osaltaan vaikuttanut lapsuusseudun rukoile-
vainen usko ja perintö, joka on painanut leimansa
seudun elämäntapoihin. Ortodoksisen kirkon pääsiäi-
sestä kertoo puolestaan opettaja Veera Uusitalo, jon-
ka vanhemmat ja isoäiti ovat siirtäneet perinteet toi-
selle sukupolvelle oman esimerkinsä mukaisesti. Or-
todoksisuus on tapaa elää, se on elämää, jossa paas-
tolla ja pääsiäisen riemujuhlalla on keskeinen merki-
tyksensä.

Eeva Yrjänän lapsuusajan
kokemus on, että pitkäperjan-
taita vietettiin kotona, silloin
käytiin kirkossa ja veisattiin,
mutta pääsiäispäivänä riemu
päästettiin valloilleen. Noustiin
aikaisin ylös ja iloittiin kilvan
auringon kanssa.

Tämä kaikki liittyy hengelli-
seen kokemukseeni pääsiäises-
tä, joka tuo mieleeni lämmittä-
vän auringon, heräävän luon-
non kauneuden, liikkeellä ole-
van voiman vesipuroissa ja kai-
kessa luonnossa. Se on armon
ja ylösnousemuksen ilosanoma
niin yksinkertaisena, että jokai-
sella on mahdollisuus uskoa.
Kristus elää ja vaikuttaa edel-
leen, sanoo Eeva Yrjänän.

Ihmisenä olemisen tuskassa ja ilossa

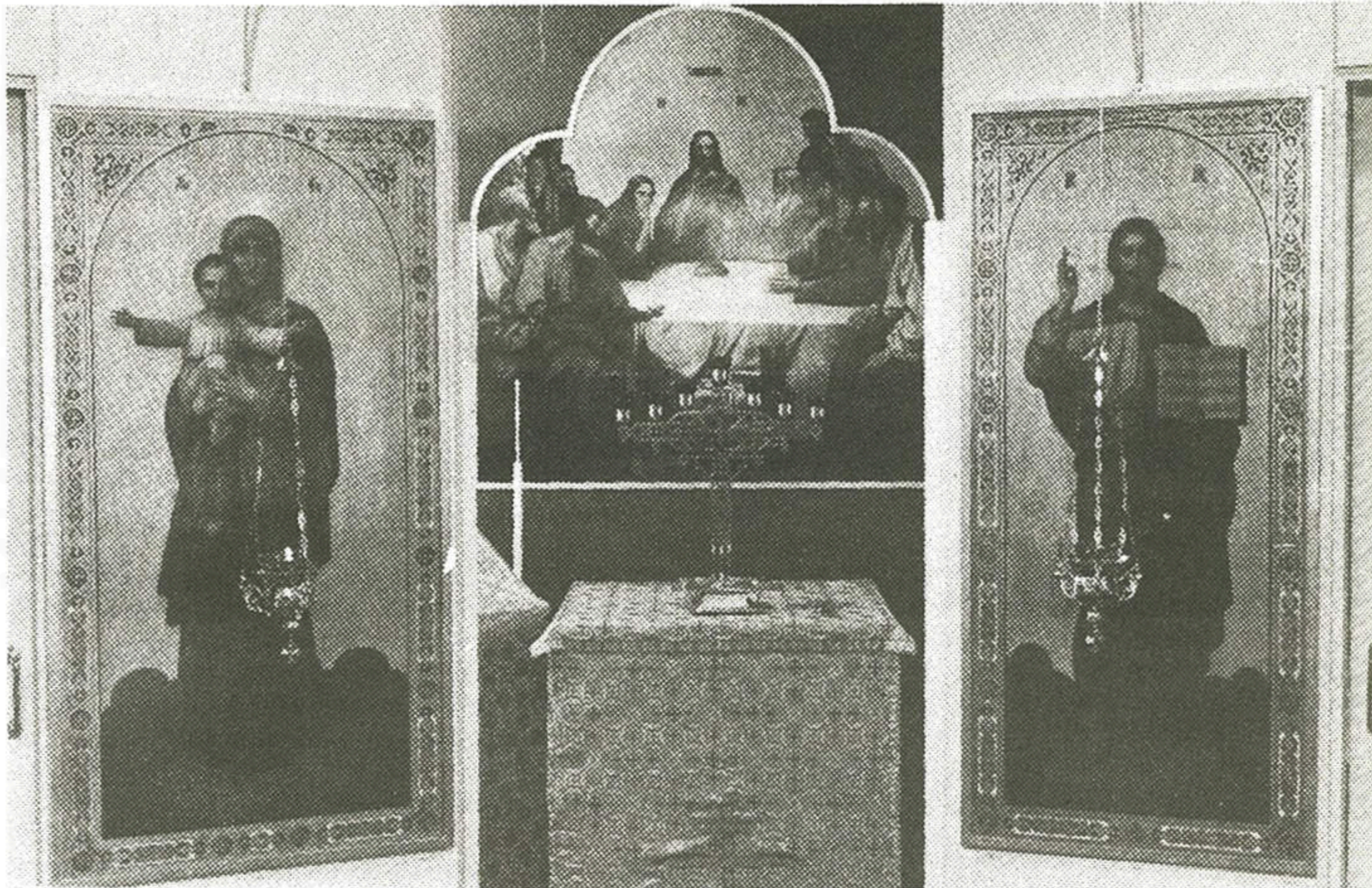
Eeva Yrjänän mielestä ihmi-
senä olemisen tuska, mitä se
milloinkin on, sisältää myös
iloa siitä, että tuntee omat ra-
joituksensa, syyllisyytensä ja
haavoittuvuutensa. Jumalan
lämmittävän auringon aistii
vain vastaanottavainen mieli.

Tarvitaan taitoa, jotta osattai-
siin vastaanottaa tarjolla ole-
vat Jumalan lahjat. Anna-Mai-
ja Raittila sanoo asian parem-
min virren sanoissa "Lämmös-
sä armon auringon taas linnut
visertää". Pääsiäisen kokemus
on joka vuosi uusi, mutta siitä
saatu ilo on joka-aikaista. Viet-
totavat vain vaihtelevat.

Ylösnousemusko avautui nisunjyvän salaisuudesta

Omassa kirkossamme on
monta ilonaihetta. Joskus saar-
na tuntuu läheiseltä, toisinaan
syventyminen tärkeisiin elä-
mänkysymyksiin, ystävien yhe-
yys, yhteinen rukous tai juma-
lanpalvelus kokonaisuutena.
Ylösnousemukseen on ollut hel-
pompi uskoa, kun olen oivalta-
nut Korinttolaiskirjeen 15. lu-
vussa mainitun "jyvän salai-
suuden".

Jyvistä saattaakin tulla tois-
ta kuin on kylvetty. Kristuksen
ylösnousemus ja elämä on sa-

"... se tekee minun muistokseni!" Porin ortodoksisen rukoushuoneen ikonostaasi.

malla tavalla ihme, pohdiskelee
Eeva Yrjänän.

Ikoni puhuu

Kun katselen ikonia, se pu-
huttelee minua. Se ikään kuin
kysyy minulta, kiireiseltä ihmi-
seltä, olenko jo ehtinyt paas-
tonaikana käydä ehtoollisella,
sanoo opettaja Veera Uusitalo.
Ortodoksinen kirkko on histori-
allisen alkukirkon perintöä.
Tällä hetkellä kirkko viettää
suuren paaston aikaa. Ortho-
doksisen perinteen mukaan en-
nen paastoa, sovitussunnuntai-
na, pyydetään omaisilta ja ys-
tävilä anteksi ja annetaan
myös itse anteeksi. Paastolla
on oma arvonsa välikappaleena
niille, jotka pyrkivät sielun
puhtauteen, mutta ruokapaas-
tolla ei sinänsä ole arvoa Juma-
lan edessä. Ruoka yksinkertais-
tuu paaston aikana, eikä silloin
herkutella. Pyhä kirkko veisaa:
Totinen paasto on pahan vält-
tämistä, kielen hillintää, kiivas-
tuksesta pidättäytymistä, hi-
mosta, panettelusta ja väärästä
valasta luopumista. Tämä on
otollinen ja totinen paasto.
Paaston rukouksena on: "Her-
ra Jeesus Kristus, Jumalan Poi-
ka. Armahda minua syntistä!"
Veera Uusitalo mainitsee paas-
tosta myös itsetutkistelun ja
hiljentymisen, jotka ovat tär-
keitä nykyajan ihmiselle.

Jumalanpalvelus yhdistää ortodoksisessa kirkossa

Yhdessäolo kuuluu ortodok-
siseen elämäntapaan. Varsin-
kin paastonaikana käymme ah-
kerasti kirkossa. Läheiseksi ju-
malanpalvelus tulee silloin, kun
yhtäaikaa yritämme tehdä ris-
tinmerkin, kumartua ja polvis-
tua. Piinaviikolla jokaisen pi-
täisi päästä ripittäytymään ja
Herran Pyhälle Ehtoolliselle.
On suurta päästä mukaan näi-
hin palveluksiin, kertoo koke-
muksestaan Veera Uusitalo, jo-
ka iloitsee siitä, että ortodok-
seilla on nyt vihdoin oma ru-
koushuone Porissa. Kirkon elä-
mä sykkii voimakkaasti juma-
lanpalveluksissa. Jumalanpal-
velus onkin ortodoksille riistä-
mätön aarre ja ehtymätön voi-
manlähde. Jumalanpalvelusjär-
jestyksen on pyhittänyt vuosi-
tuhansien perintö, sanoo Veera
Uusitalo.

Kristus nousi kuolleista kuolemalla kuoleman voitti ja haudoissa oleville elämän antoi

Ortodoksisen kirkon mukaan

ei koskaan pitäisi antaa surun
täyttää mieltä niin, että unoh-
taa Kristuksen ylösnousemisen
ilon. Pääsiäisajan jumalanpal-
veluksessa seurakunta rukoilee
niiden puolesta, joissa elää us-
ko häneen, että he voisivat osal-
listua hänen tarjoamaansa hen-
gen iloon loppumattomana päi-
vänä.

Ilonaiheiksi elämässään
opettaja Uusitalo näkee elämi-
sen, rkastamisen, antamisen ja
auttamisen. Ilo on se, että saa
rukoilla, kuunnella Herran sa-
naa, lähestyä Häntä iloineen ja
murheineen. Rukousta ikonin

edessä täydentää ristinmerkin
tekeminen, kumartuminen, pol-
vistuminen (nöyryyttä) tuohuk-
sen ja lampukan valossa. Me
ortodoksit uskomme pyhien
isien esirukouksiin. He vievät
heikoimmatkin huokauksemme
Jumalan eteen. Vanhurskaan
rukous voi paljon. Henkilökoh-
taisesti iloitsen myös siitä, että
pyhän uskomme tulosta on ku-
lunut jo 800-vuotta, ja siitä, et-
tä nyt saamme myös ortodoksi-
sessa kirkossamme viettää itse-
näisyyden 60-vuotisjuhlaa,
mietiskeli Veera Uusitalo.

Porin Naisten ja Tyttöjen Kristillinen Yhdistys Esivallankatu 6

Aikuisten kerhot:

ma klo 13.00 Kultaisen iän kerho joka toinen viikko, seur. 20. 3.
ma klo 18.45 Keskustelupiiri joka toinen viikko, alk. 10. 4.
ma klo 20.00 Lauluryhmä joka toinen viikko, alk. 10. 4.
ti klo 13.00 Äitienkerho joka toinen viikko, seur. 28. 3.
ke klo 18.00 Käsityö- ja lukupiiri
ke klo 18.00 Lähetysompeluseura perheissä joka toinen viikko, seur.
5. 4.
ke klo 18.00 Rukouspiiri ennen yhdistysiltoja 29. 3. ja 26. 4.

Lasten ja nuorten kerhot:

ma klo 17.30 Harrastekerho, askartelu, kotitalous (yli 8 v.)
ma klo 18.30 Tyttöjen lauluryhmä
ma klo 19.30 Nuorten aikuisten lähetyspiiri perheissä joka toinen viik-
ko, 20. 3.
ti klo 17.30 Peli- ja palloiluilla (tytöt ja pojat) joka toinen viikko, alk.
4. 4.
ti klo 18.00 Isojen tyttöjen ja nuorten kotitalous- ja askartelukerho
joka toinen viikko, alk. 28. 3.
ti klo 18.00 Isojen tyttöjen ja nuorten kitaransoitto joka toinen viik-
ko, alk. 4. 4.
to klo 17.30 Tyttöjen askartelukerho
to klo 18.30 Tyttöjen voimisteluterho
to klo 17.45 Kerhohajajien vihjeiltä joka kuukauden I torstaina
su klo 13.00 Pyhäkoulu
su klo 14.30 Nuorten aikuisten keskustelupiiri Kalevanpuisto 5:ssä
joka kuukauden viimeinen sunnuntai.

LEIRIT JA RETKET

Kirkkoretket pääsiäisviikolla ma 20. 3. ja ti 21. 3. Lähtö NTKY:ltä
klo 18.30 (kaikki tyttöjen ja nuorten kerhot osallistuvat)
Tyttöjen ja nuorten kotitalousleiri Kivillä 19.-21. 5.
Tyttöjen kevätretki Kivillä 21. 5.

KURSSIT

Tyttöjen ja nuorten pääsiäiskoristeiden valmistuskurssi to 16. 3.
klo 17.30
Muita tilaisuuksia:
su 19. 3. klo 18 Palmusunnuntaijuhla
ke 29. 3. 19 yhdistysilta
to 30. 3. 18 tyttöjen ja nuorten takkailta
su 9. 4. 14 vanhustenjuhla
su 16. 4. 15 lähetysmatinea
to 20. 4. 17.30 tyttöjen ja nuorten musiikki-ilta
ke 26. 4. 19 yhdistysilta
ma 1. 5. 13 kevätmyyjäiset

Muusta toiminnasta viikottain lehdissä!